کد خبر: ۲۸۳۷۴۹
دوشنبه ۲۷ دی ۱۴۰۰ ۱۲:۰۴

ارزیابی سیاست‌های فرهنگی کنونی ایران

این پایان نامه به ارزیابی سیاست‌ها فرهنگی کنونی ایران می‌پردازد. این پایان‌نامه در مقطع کارشناسی ارشد دانشکدهٔ علوم اجتماعی دانشگاه تهران رشتهٔ جامعه‌شناسی توسط نوح منوری بیدگلی در سال ۱۳۸۹ با راهنمایی تقی آزاد ارمکی و مشاوره یوسف اباذری دفاع شده است.

این پژوهش با تحلیل محتوای قانون اساسی و برنامهٔ پنجم توسعه (فصل فرهنگ) و همچنین سند سیاست فرهنگی جمهوری اسلامی به تحلیل وضعیت کنونی سیاست فرهنگی در ایران پرداخته است. به جهت تدوین چهارچوب ارزیابی و پیدا کردن متغیرها و مقولههای مورد نیاز در تحلیل محتوا، ابتدا به طرح برداشتها و تعابیر مختلفی که از فرهنگ وجود دارد و تأثیر هر یک بر سیاستگذاری پرداخته شده است. در ادبیات پژوهش نیز ابعاد مختلف سیاستگذاری فرهنگی واکاوی شده و مروری بر جریانهای فرهنگی موجود اعم از اسلامگرایی، نوگرایی دینی یا روشنفکری ایرانی، نوگرایی سکولار، میانه‌روی سیاسی و اصلاح طلبی، اسلام سنتی، تکنوکراسی در جامعهٔ ایرانی شده است. جریانهای فرهنگی مبتنی بر مطبوعات ویژهٔ آن جریانها و چهرههای برجستهٔ هر جریان، مقولههای مورد مناقشه در نوع تعریف فرهنگ و دین و جامعه و همچنین نحوهٔ سیاستگذاری فرهنگی و دخالت دولت در فرهنگ مدنظر بوده است.

مقولههای کلی که در تحلیل سیاستهای فرهنگی مورد استفاده قرار میگیرند عبارتند از: نوع گزارههای سیاستگذاری، تعریف فرهنگ به کار گرفته شده، سرمشق و منشاء کارکرد مورد انتظار از فرهنگ، حوزهٔ سیاستگذاری شده، محدودهٔ فرهنگ، ویژگی مورد تأکید از فرهنگ و نهاد متولی اجرای سیاست مورد نظر.

یافتهها نشان میدهد که در سیاستهای فرهنگی ایران تعریف وسیعی از فرهنگ مورد نظر است و بیشتر حجم سیاستهای فرهنگی ایران را ارزش‌گذاری و هدفگذاری تشکیل داده است نه سیاست به معنای واقعی کلمه. سیاستهای فرهنگی ایرانی کاملا دولتی است و حدود و ثغور دخالتهای دولت ایران در آن مبهم است. سیاستهای فرهنگی از جهت هنجاری بودن و شریعتگرایانه بودن، سویافته است و به علاوه اینکه نیندیشیدههای فراوانی دارد. همچنین در متن سیاستهای فرهنگی، تناقضاتی در سرمشقهای مورد استفاده دیده میشود.

اطلاعات بیشتر درباره این پایان‌نامه از اینجا قابل دسترس است.